

Mennesker, der vil gøre noget virkelig smukt ud af de Omgivelser, som — det maa man erkende — Staten hidtil har forsømt en Del.

Fiskerihavnen i Gilleleje tilfredsstiller ikke de Forventninger, der knyttedes til den Udvidelse, som fandt Sted ifølge Loven af April 1900. Efter mange Aars taalmodig Venten har nu Havnebestyrelsen den 28. Maj 1913 indsendt et Andragende til Ministeriet for offentlige Arbejder om Anlæg af en Læmole eller Bølgebryder 130 m lige Øst for Havnemundingen. Vandbygningsdirektøren, der har haft Sagen til Erklæring, har udtalt vedrørende Sagen, at en saadan Læmole maatte erkendes at ville være en betydelig Forbedring af de nuværende Havneforhold. Molen skulde koste 15,000 Kr., men Vandbygningsdirektøren har foreslaaet nogle Udvidelser og Forbedringer, hvorved den kommer op paa 16,000 Kr. Havnebestyrelsen har anmodet Staten om Halvdelen af denne Udgift, idet Bestyrelsen mener, at Havnen selv kan bestride den anden Halvdel. Da Fiskeriet i Gilleleje beskæftiger en meget stor Del af Befolkningen, og da Fiskerne efterhaanden har faaet meget værdifulde Fartøjer, er det næsten nødvendigt, at dette Arbejde udføres, thi Risikoen ved østlig Storm og Højvande er for de værdifulde Fartøjer ret stor. Der er sket betydelig Skade dernede netop sidste Aar under de da herskende Vinterstorme. Jeg vil derfor anmode den højtærede Trafikminister om at medtage dette lille Arbejde, saafremt det er muligt. Der er hengaaet et Aar og fem Maaneder, siden Andragendet blev indsendt; det turde maaske ikke være alt for ubeskedent at nære Forventning om, at Forslaget kunde komme med paa indeværende Aars Tilægsbevillingslov.

Jeg har dernæst et Spørgsmaal at gøre den højtærede Landbrugsminister. Som det vil være dette Tings Medlemmer bekendt, blev der i 1912 af Landbrugsministeriet nedsat en Kommission med den Opgave at tage under Overvejelse Spørgsmaalet om en Ændring af Landbrugsundervisningen ved Landbohøjskolen. Denne Kommission har nylig afgivet en lærerig Betænkning, og jeg skal anbefale ærede Medlemmer med landøkonomisk Interesse at gennemse dette Aktstykke. Jeg haaber at turde regne med en omfattende Forstaaelse af denne Sags Betydning. I et Land som Danmark, hvor de fem Sjettedele af Landets Overskudsudførsel er Landbrugsprodukter, og hvor den natur-

lige Anvendelse af Landets ret store Overskudsudførsel burde være og fremtidig i endnu højere Grad vil blive i Landbruget, tør man paaregne en saadan Interesse for videnskabelig Landbrugsundervisning, at Ministeriet neppe vil møde Modstand i Rigsdagen, hvis det fremsætter et Lovforslag i Overensstemmelse med Flertallets Indstilling. Ja, jeg turde forvente, at Ministeriet vil gaa et Skridt videre endda. Jeg henstiller til den højtærede Landbrugsminister at foranledige, at der paa Grundlag af Kommissionens Betænkning udarbejdes et Lovforslag, som forelægges Rigsdagen allerede i indeværende Vinter. Vi faar formentlig ikke ret mange nye Opgaver til Løsning i Aar, det forekommer mig da, at dette Spørgsmaal, som er rent upolitisk, men i sine økonomiske Følger meget vidtrækkende, passende kunde beslaglægge en Del af vor Arbejdskraft i denne Vinter. Det er en Sag, som siden 1897 har staaet paa Dagsordenen i den landøkonomiske Verden, og Spørgsmaalet er altsaa gennemarbejdet i Landbrugs kredse. Det er i Virkeligheden endnu ældre, thi blandt rette vedkommende, Lærere og studerende ved Landbohøjskolen, har Sagen været brændende siden 1894, fordi den Ordning, som den Gang blev truffet, aldrig har tilfredsstillet nogen af Parterne.

Dernæst skal jeg omtale en Sag, som siges ikke i og for sig at vedkomme Rigsdagen, men jeg skønner ikke rettere, end at den bør drages frem her, og jeg haaber, at den højtærede Landbrugsminister og den højtærede Kultusminister vil høre efter, hvad jeg har at sige, og eventuelt komme mig til Hjælp i denne Sag, hvis det skulde vise sig, at den i sin videre Gang støder paa Vanskeligheder. Som bekendt er Landbrugskandidater ikke Akademikere, de er derfor i Almindelighed ikke anlagte for videnskabeligt Arbejde, giver sig sjældent af med strengt videnskabelige Sysler. Desuagtet viser Erfaringen, at de kan blive dygtige Videnskabsmænd, et Par af vore dygtigste Videnskabsmænd var ikke Akademikere, den ene af dem leyer og virker fremdeles som Professor ved Universitetet. Det er altsaa ikke udelukket, at en Ikke-Akademiker, en ulærd, kan blive ophøjet i den lærde Stand og faa det Stempel, som attraas. For omtrent 1½ Aar siden blev der givet Landbrugskandidat Harald Christensen Tiladelser til efter Universitetets Indstilling at forsøge at erhverve den filosofiske Doktorgrad. Harald Christensen indleverede